

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про припинення конституційного провадження
у справі за конституційним поданням Центральної виборчої комісії
щодо офіційного тлумачення положень частини другої статті 76,
частини другої статті 103 Конституції України

м. Київ
3 липня 2014 року
№ 11-уп/2014

Справа № 1-11/2014

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бауліна Юрія Васильовича — головуючого,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мельника Миколи Івановича,
Саса Сергія Володимировича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни — доповідача,
Шевчука Станіслава Володимировича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на пленарному засіданні справу за конституційним поданням Центральної виборчої комісії щодо офіційного тлумачення положень частини другої статті 76, частини другої статті 103 Конституції України.

Заслухавши суддю-доповідача Шапталу Н. К. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

У С Т А Н О В И В:

1. Суб'єкт права на конституційне подання — Центральна виборча комісія — звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень частини другої статті 76, згідно з якими «народним депутатом України може бути громадянин України, який на день виборів досяг двадцяти одного року, має право голосу і проживає в Україні протягом останніх п'яти років», та положень частини другої статті 103 Конституції України, відповідно до яких «Президентом України може бути обраний громадянин України, який досяг трид-

цяти п'яти років, має право голосу, проживає в Україні протягом десяти останніх перед днем виборів років та володіє державною мовою», в аспекті таких питань:

— «чи означає вимога “проживання в Україні” необхідність перебування в Україні протягом певного строку»;

— «чи повинен громадянин України проживати в Україні більшість днів у кожному з п'яти останніх річних періодів, що передують проведенню виборів народних депутатів України та десяти річних періодів перед днем виборів Президента України, щоб відповідати вимогам відповідно до частини другої статті 76 та частини другої статті 103 Конституції України»;

— «чи означає наявність реєстрації місця проживання на території України протягом строку, передбаченого частиною другою статті 76 та частиною другою статті 103 Конституції України, факт проживання особи в Україні протягом відповідно п'яти останніх років та десяти останніх перед днем виборів років»;

— «чи може вважатися проживання іноземця або особи без громадянства на території України до набуття ним громадянства України проживанням в Україні в розумінні частини другої статті 76 та частини другої статті 103 Конституції України».

Практичну необхідність у з'ясуванні та роз'ясненні, офіційній інтерпретації вказаних положень Конституції України автор клопотання обґрунтував відсутністю їх однакового розуміння та важливістю гарантування легітимного обрання народних депутатів України та глави держави, забезпечення правової визначеності всіх потенційних суб'єктів майбутніх виборчих процесів щодо застосування норм, якими регламентовано порядок балотування кандидатів у народні депутати України та кандидатів на пост Президента України.

2. Перша колегія суддів Конституційного Суду України Ухвалою від 29 січня 2014 року відкрила конституційне провадження у цій справі.

3. У процесі підготовки справи до розгляду Верховною Радою України було прийнято Закон України «Про відновлення дії окремих положень Конституції України» від 21 лютого 2014 року № 742-VII, яким відновлено дію окремих положень Конституції України та викладено в новій редакції положення її частини другої статті 76. Оскільки юрисдикція Конституційного Суду України поширюється на чинні нормативно-правові акти (пункт 5 мотивувальної частини Рішення Конституційного Суду України від 14 листопада 2001 року № 15-рп/2001), то вирішення питання щодо офіційного тлумачення положень частини другої статті 76 Конституції України, попередня редакція яких втратила чинність, не належить до повноважень Конституційного Суду України.

Крім того, суб'єкт права на конституційне подання фактично просить надати консультацію з правозастосування положень частини другої статті 103 Конституції України, що не належить до повноважень Конституційного Суду України (ухвала Конституційного Суду України від 31 березня 2010 року № 15-у/2010).

Зазначене є підставою для припинення провадження у справі за пунктом 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України».

Таким чином, відповідно до пункту 1 § 51 Регламенту Конституційного Суду України конституційне провадження у цій справі підлягає припиненню згідно з

пунктом 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» через непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному поданні.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 150, 153 Конституції України, статтями 45, 51, 52 Закону України «Про Конституційний Суд України», пунктом 1 § 51 Регламенту Конституційного Суду України, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Припинити конституційне провадження у справі за конституційним поданням Центральної виборчої комісії щодо офіційного тлумачення положень частини другої статті 76, частини другої статті 103 Конституції України на підставі пункту 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному поданні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ